

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHENSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVIII. Pontificem non posse subiicere seipsum sententiæ coactiuæ
Conciliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

Probatur QUINTO, ex approbatione & reprobatione Conciliorum; nam omnia reuocantur tandem ad examen Romani Pontificis, & quæ ille probat recipiuntur, quæ improbat reiiciuntur, ut restatur Gelasius in eadem epistola ad Episcopos Dardanę. & quidem quod ad petitionem Conciliorum approbauerit Pontifex multa Concilia, patet ex eius ipsis Conciliorum, præcipue Primi, III. III. IV. & VI.

Quod autem Pontifices aliquando Conciliorum de cuncta reprobauerint, quod est apertum signum superioritatis ex Basilio patet, qui in epistola ad Athanasium, quæ est scribit, videri sibi bonum, ut rogetur Romanus Episcopus, mittat aliquos in Græciam, qui eius nomine irritent Concilium Ariminense. Ipse etiam Damasus in epistola ad Episcopos Illyrij reprobat Concilium illud. Similiter Leo in epist. 55. ad Pulcheriam: *Consensiones*, inquit, *Episcoporum canonum apud Nicaam conditorum regulis repugnantes, irritum mittimus, & per auctoritatem B. Petri Apostoli generali prorsus definitione cassamus. B. Gregorius lib. 4. ep. 34. Cuncta, inquit, acta illius Synodi, sede contradicente apostolica soluta sunt.*

CAPUT XVIII.

Pontificem non posse subiicere seipsum sententiae coactiuæ Conciliorum.

 VARTA propositio. Summus Pontifex non potest committere, neq; Concilio, neq; vlli homini supra se iudicium coactiuum, sed tantum discretuum. **N**OTA, in iudicio perfecto duo quædam recipiri. **P**RIMO, potestatem discutiendi caussam, & discernendi ac iudicandi quid agendum sit. **S**ECUNDO, potestatem cogendi eum, qui cecidit caussa, ad obtemperandum sententię contra se latę. Vtrumque inuenitur in iudice propriè dicto, qualis est princeps, vel prætor à principe constitutus. Primum autem solum repetitur in arbitris, quorum sententiæ etiam si tenentur homines stare ex iure naturæ, quia tene-

renemur seruare promissa; non tamen ex vi sententiæ, quia non possunt arbitri cogere.

Iam ergo summus Pontifex non potest iudicem propriè dictum supra se constituere, sed tantum quodammodo arbitros, quorum sententiæ si nō obtemperauerit, faciet quod non debet, non autem quod non potest.

Prima pars probatur. **P R I M O**, quia potestas Papæ super omnes, est de iure diuino, ut patet. at nō potest Papa dispensare in iure diuino. **S E C V N D O**, quia nō potest inferior committere alicui iudicium reseruatum superiori. Non enim potest Episcopus committere suo pœnitentiario, ut absolutus in casibus reseruatis Papæ; at iudicium in causa Pontificis est reseruatum Deo, ut supra docuimus. **T E R T I O**, quia sequeretur Papam esse superiorem, & non superiorem, respectu eiusdem, quæ est implicatio contradictionis. id autem sequi, hac ratione ostenditur. Summus Pontifex, cum se ac suam causam iudicio alicuius committit, non desinit esse Papa, ergo nec desinit esse superior quocunq; Christiano; at nihilominus non est superior, sed inferior, si cogi potest; erit igitur simul superior, & non superior.

S E C V N D A pars patet ex **S I X T O** III. Leone III. Symmacho, Leone IV. & aliis, qui cum accusarentur, causas suas in Concilio Episcoporum discuti voluerunt, ut patet ex can. Mandatis, & can. Auditum, 2. quest. 5. & ex Concilio IV. sub Symmacho; quos tamen Episcopi iudicare ausi nō sunt. Unde in Cōcilio I V. sub Symmacho, omnes Episcopi cum subscribunt, affirmant, se totum iudicium Deo relinquere.

C A P V T X I X.

Soluuntur argumenta aduersariorum.

SUPER EST argumenta soluere. Ac primùm Hermannus lib. 3. cap. 12. Prolegomenorum, obiicit aliquot exempla veterum. **S E C V N D O** argumen- ta quædam ex Gersone. **T E R T I O** aliud quod- dam ex Concilio Basileensi.

P R I M U M exemplum est Marcellini, qui in Concilio Sinesiano ab Episcopis damnatus, & depositus fuit. Respon-

MM 3 deo *